

TEKNIK

FÖR ALLA

Sportvagnsmotorn och ekonomin sid. 16

Nr
18
4-18 sept.
1959

NY UNIK MINIBIL TESTAS

Tunnel under Kanalen • Ägarna om Volvo 544
Världens minsta järnväg • Duplicera färgbilder själv!

UTOMBORDSMOTORN *BUDAY 175*

har genom erfarenhet visat sig vara en av marknadens driftsbilligaste motorer i sin storleksklass

TEKNISKA DATA:

Cylinderdiameter	60 mm
Slaglängd	60 mm
Slagvolym	170 cc
Varvtal	3700—4000 v/min.
Effekt	7,5 hk
Bränsleförbrukning	400 gram per hästkrafttimme
Maximihastighet (beroende på båttyp)	8—35 km/tim
Vikt	30 kg

»**TECHNOIMPEX**«

Postfack 188

BUDAPEST 62, Ungern

Telegramadress: TECHNOIMPEX

I DETTA NUMMER

Aktuellt just nu

Världens längsta tunnel	4
Världens minsta järnväg	8
Knopus — närking till sjöss	17
MD för 10:e gången	20
TfA har provat	25

Motor

Engelska MG blir italiensk	6
Brittisk minibomb	7
Fem ägare testar 60 hk Volvo	12
Ny Opel Kapitän	15
Ekonomikörning i Le Mans	16
Veteraner vid Volvo	18
Mopedtesten: Apollo Fanfar	24

Hobby och modellsport

Hobbynytt i bilder	14
Bygg egen teamracer	20
Höstens modellbåtsprogram	28

Flyg

Från flygfronten	34
Akrobatik i det blå	43

Radio och TV

TFAE	26
Fråga oss om DX-ing	33

Tekniskt nytt

Fråga oss om patent	19
Bokhörnan	36
Teknisk pressrevy	39

Foto

Kameratesten: Kodak Retina Reflex	10
Nytt på kamerafrenten	11
Färg för flera	22
Så kopierar man färgfilmen	23

Pengar att hämta

Bästa småtipset	28
TfA-krysset	40
Plats för uppfinningar	41

Serier

Motorsportens fullblod: Ferrari F1	19
Brevlådan	25
Glada galleriet	38
Lesley Shane	42
Buck Rogers	42

I NÄSTA NUMMER

som dyker upp på tidningsdiskarna fredagen den 18 september bjuds på mycket omväxlande läsning, vilket väl följande lilla provkarta på artiklar ur numret ger värtaligt belägg för:

Världens största miniracerbana — Finsk pionjär på "luftkudde"-fronten — Kustartilleriets senaste robot i närbild — Svensk Volvo-debut i sportvagnsklassen — Blixtnabb Japan-kamera i svensk test — Elegant sportplan i modell — Tyska sportmopeden Prior testas — Intressanta experiment med "världens billigaste högtalare" — Senaste nytt på fofronten — Fem ägare testar Simca P 60 Ellysée — En skämttecknars syn på modellsportarnas vedermödor.

Chefred. o. ansv. utg.: STIG BJÖRKLUND

Red.sekr. och layout: HANS CARSBORG

Fackredaktör: STIG SANDELIN

REDAKTIONSKOMMITTE: föreståndaren för Tekniska museet fil. dr Torsten Althin; ordf. i Folkbildningsförbundet fil. dr Iwan Bolin; rektorn vid Stockholms Tekniska Institut civ.-ing. E. Walter Holmstedt; överingenjören i Kgl. Luftfartsstyrelsen Tord Angström; bergsingenjör Folke Lindgren; direktör Sven Sköldberg.

REDAKTION OCH EXPEDITION: Tunnelgatan 3, Postadress: Box 3137, Stockholm 3. Telefon: Växel 10 11 99. Rikssamtal 20 23 05. Efter växelns stängning: Redaktionen 10 11 99, 11 60 79. Expeditionen: 20 23 05. Annonsavd.: 11 44 33. Prenumerationspris: Helår 22,50, halvår 11,75 kr. Postgirokonto: 157992. Ut kommer varannan fredag. Eftertryck förbjödes.

Ivar Carlson död

TEKNIK FÖR ALLAS ANNONSCHEF — direktör Ivar Carlson — avled den 6 augusti i en ålder av 62 år. Han var född i Stockholm och kom redan som ung in i annonsbranschen. Efter ett 15-tal år hos AB Annons-Krantz utsågs han 1937 till ekonomidirektör och annonschef vid Göteborgs Morgonpost, 1941, när den då nybildade Teknik för Alla övertogs av direktör Bjarne Steinsvik, anställdes Ivar Carlson som tidningens annonschef, en befattning som han innehade ända till sin bortgång, alltså under nära 20 år.

Ivar Carlson in memoriam

"De dog med stövlarna på." Det var en hjältesaga på film om krigiska bedrifter. Men, Ivar Carlson, Du dog mitt i Ditt arbete. Så som vi alla hoppas det skall hända när tiden kommer.

I nära 20 års tid ägnade Du Dig åt Teknik för Alla, inte bara för levebrödets skull. Vi vet alla, att Du var en passionerad modellbyggare. Det var båtar Du byggde, och sedan hade Du den där generositeten, som är så typisk för en skapande människa. Du ville dela med Dig av Din egen skaparglädje. Du önskade att också andra skulle få känna den djupa tillfredsställelse som Du erfor när bygget var färdigt, när master, taljor och rep var på plats. Det var därför Du trivdes så bra i Teknik för Alla.

Så tackar vi vår Herre för att vi hann tala om för Dig vilken roll Du spelade för vår tidskrift, hur många Du löst fritidsproblemet för. Ditt problem var ju att få tiden att räcka till. Nu är tiden slut, och vi tackar Dig för Ditt leende, för stormen i Din blick och för lugnet i Din själ. Och låt det till slut vara sagt: Du var en god familjefar, det är det bästa eftermäle en man kan få.

Vänner
Bjarne Steinsvik

NUMMER 18

4—18 sept.

ARGANG 20

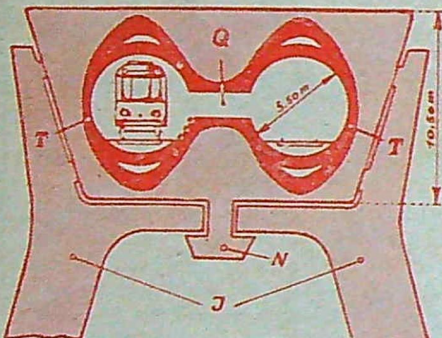
OMSLAGSBILDEN

ger en inblick i hur det ser ut under luffintagskåpan på Ferrari Testa Rossa, en av årets mera bemärkta sportvagnar. Bilden anknyter till en annan titel under motorhuvu, nämligen artikeln om sportvagnarna och ekonomin på sid 16 i detta nummer. (Färgfoto-graf: KURT WÖRNER.)

Enligt ett av de mera bisarra tunnelförslagen (ovan) skulle två tunnlar (1 och 2) ge utrymme för expresståg i vardera riktningen (3 och 4). Tunnelarna skulle vila på en undervattensbro (5 och 6). Nedan visas konstruktionen i genomskärning. På pelarna J vilar fundamentet I. Q visar ventilationschakt och N rör för telefonledning.

Basdevants tunnel (nedan) skall rymma två järnvägsspår i den nedre delen, autostrada med dubbla körfiler i den övre samt stora fläktkammor.

Engelska kanalen är en skandal, suckade en sjösjuk amerikanska medan hon vacklade ner på kajen i Calais efter en stormig överresa från Dover. — Varför bygger man inte den där tunneln, som det så ofta talats om?

— Ja, varför gör man inte det? Det borde ligga en hel del i det där projektet, sade hennes man, den amerikanske storfinansören Frank P. Davidson.

Davidson fortsatte att grubbla på saken, och när han kom tillbaka till sitt kontor i New York satte han igång med explosiv energi. På kort tid trummade han ihop ett konsortium för byggandet av en tunnel under Engelska kanalen och kontaktade de intresserade bolagen i Frankrike och England. Davidsons finansgrupp, Suez-kanalbolaget i Paris och ett tidigare Kanaltunnelbolag i London slog ihop sina resurser 1957 och bildade en gemensam kommitté för det fantastiska jättepprojektet.

En tunnel under den Engelska kanalen måste bli något av ett tekniskt underverk. Svårigheterna är stora, och därtill kommer att man vet mycket litet om botten beskaffenhet. Man har anledning att räkna med att havsbotten kan vara mycket kuperad, och det krävs ingående undersökningar innan man kan avgöra hur tunneln bör byggas.

Projektet omfattar tusentals detaljproblem, som kommer att kräva lång tid att lösa. Geologer, geofysiker, järnvägsexperten och vägbyggare måste konsulteras. De komplicerade frågorna om ventilation och vattenförsörjning måste även få en hållbar lösning.

Därtill kommer att det finns två grundligt utarbetade tunnelprojekt. Det har redan visat sig att de olika intressenterna har svårt att ena sig om så väsentliga saker som tunnelns sträckning och konstruktion. Engelsmännen håller London-ingenjören Brian Colquhouns tunnelprojekt för det bästa, medan fransmännen anser att den berömda Paris-ingenjören André Basdevant funnit den bästa lösningen.

Colquhouns vill bygga en 55,6 km lång tunnel från Dover till Sangatte i Frankrike. Denna tunnel skall kunna trafikeras med både expresståg och bilar och få en undervattenslängd på 36,4 km. Den engelske ingenjören anser att sträckningen skall ske efter det man undersökt kanalbotten med ett speciellt ekolodsystem, som tidigare använts med framgång i Mexikanska Golfen. En sådan bottenundersökning skulle ta ett år och kosta ca fyra miljoner kronor.

Basdevants förslag är mera detaljerat, men så bygger det också på en lång rad tidigare franska tunnelprojekt. Denna tunnel skulle utgå från Basinghen vid Boulogne till sandbanken Varne mitt ute i Engelska kanalen. Denna sandbank ligger på bara sex meters djup, och i Basdevants projekt ingår en konstgjord ö, som skulle byggas på Varne-banken. Här skulle det finnas hamn för fartyg, restauranger, bensinstationer och ett stort ventilationstorn med fläktaggregat. Därifrån skulle tunneln föras vidare till Folkestone i England.

Avståndet mellan Basinghen och Varne är 20,1 km och från Varne till Folkestone 17,5 km. Tunneln skulle alltså bli 37,6 km lång, dvs. dubbelt så lång som den berömda Simplon-tunneln.

Tekniskt sett är tunneln tänkbar även om man måste räkna med att ventila-

ENGLAND

Shakespeare-klippan Dover

Tunnelns totala längd 55,6 km

Skall drömmen om en tunnel under Engelska kanalen förverkligas? I över hundra år har briter och fransmän diskuterat detta projekt, och nu ser det ut som om planerna antligen skall börja ta en fastare form. I denna artikel, som sammanställs i samarbete med den tyska tidskriften Hobby, berättas om detta fantastiska jättepprojekt och om de tidigare planerna på att bygga bro eller tunnel mellan England och kontinenten.

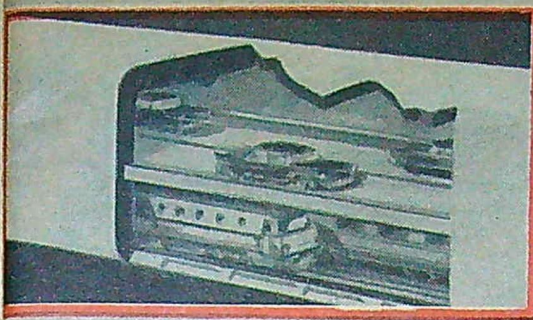
Ett drömprojekt:

tionsproblemet blir en svår stötesten. Värre är det dock med kostnaden för ett så enormt projekt. Basdevant har uppskattat kostnaden till omkring 1 120 miljoner kronor, och den summan torde innebära ett problem även för så penningstarka initiativtagare, som nu satsar på det fantastiska bygget.

De heta diskussionerna om tunnelbygget har en lång tradition. Det första tunnelprojektet lanserades 1802, då den franske gruvingenjören Albert Mathieu uppvaktade Napoleon med ett förslag om att bygga en kanaltunnel för hästomnibusser. Tunneln skulle få gasbelysning och förses med ett antal ventilationstorn. Mathieus tunnel skulle även den gå under Varne. Napoleon ruvade vid det laget över nya krigsplaner mot England, och därför avskrevs projektet.

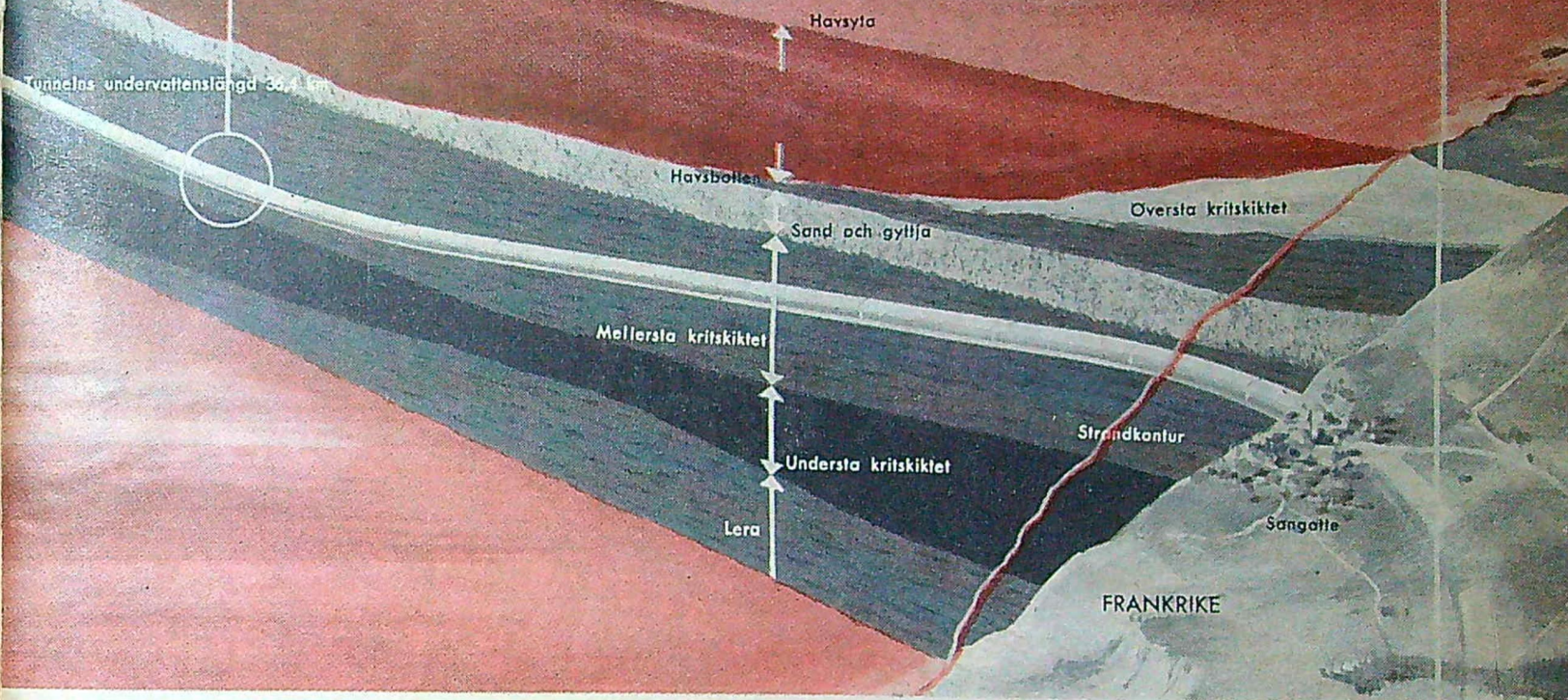
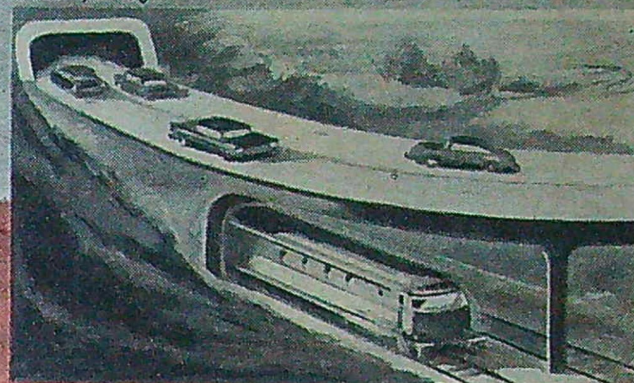
Det dröjde dock inte länge förrän de engelska ingenjörerna började intressera sig för tunnelbygget. Edmund Mottray föreslog en tunnel, som skulle bestå av

Tunnelavnitt

Tunnelinfarten vid Sangatte

Överst bilväg
Nedan järnväg

Havsytta
Havsbotten
Sand och gyllja
Översta kritskiktet
Mellersta kritskiktet
Understa kritskiktet
Lera
Strandkontur
Sangatte
FRANKRIKE

Världens längsta tunnel

ett stort antal rörsektioner lagda på själva havsbotten. På 1830-talet undersökte gruvingenjören Thomé Gamond havsbotten mellan England och Frankrike och fann att Mottrays förslag var ogenomförbart. Han ritade först en tunnel med 13 ventilationstorn och senare en bro, som skulle vila på ett stort antal konstgjorda öar.

Diskussionen kom dock igång på allvar först då den franske läkaren Prosper Payerne lade fram sitt förslag. Payerne hade byggt en dykarklocka och gått ner till ett så pass imponerande djup som 33 m. Han försökte intressera kejsar Napoleon III för en tunnel med två järnvägsspår. Denna tunnel skulle sammanfogas av färdighuggna stenblock, som skulle resas på en hädd av 17 m breda stenblock, lagda direkt på havsbotten.

Kejsar Napoleon blev intresserad, och drottning Victoria av England gav också sitt stöd. Utsikterna verkade lovande,

men folkstämningen i Frankrike svängde om efter ett attentat mot kejsaren. Skulle inte en kanaltunnel bli en idealisk flyktväg för alla tänkbara skurkar och banditer? Det räckte med de gränspassager, som redan fanns, menade man.

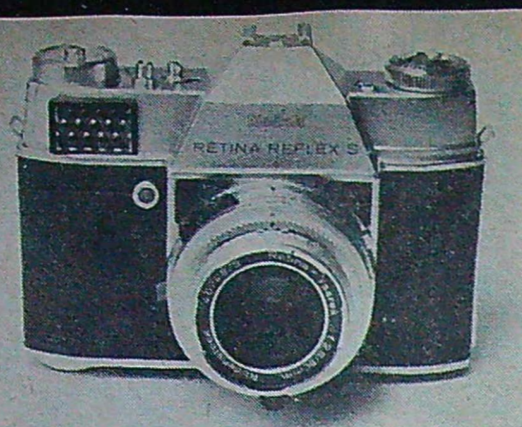
Så småningom dök det upp nya förslag, och man bildade t. o. m. bolag för tunnelbygget på båda sidor av kanalen. En fransman föreslog en tunnel med höga ventilationstrummor, som skulle utformas som gotiska torn med tinnar och vimplar. Det förslaget dräptes eftertryckligt av upprörda rederistyreiser i Paris. En annan fransman föreslog en bro, som skulle bli dyr att bygga och kräva underhållskostnader i det oändliga. Det kostar pengar att måla och rostskydda en fyra mil lång jättebro...

Det franska tunnelbolaget satte igång med undervattensundersökningar, och projektet föreföll nära att förverkligas då den engelska järnvägsdirektören Edwin Watkin satsade en jättesumma och

började bygga en provtunnel i närheten av Folkestone.

Då bröt emellertid stormen lös i England. Upprörda generaler varnade för att landet skulle bli försvarslöst mot en invaderande fiende och krävde allmän värnplikt, politikerna bävade för den ström av franska anarkister, som skulle smyga sig över till England och folkstämningen blev allt fientligare. Det hjälpte inte att sansade personer framhöll att tunneln kunde sprängas vid krigsfara, och att det f. ö. skulle ta två veckor att transportera en armé på 150 000 man genom tunneln. Myndigheterna fann sig föranlåtna att stoppa Watkins tunnelbygge.

De engelska militärens konservatism stoppade även nya förslag 1906 och strax efter andra världskriget. Nu har emellertid flyget brutit örskets isolering och kanaltrafiken tagit sådana proportioner, att tunnelprojektet åter blivit högaktuellt. ■ ■

Vi testar kameran:

KODAK RETINA REFLEX

Kodak har nu kommit med en intressant enögd spegelreflex för småbilsformatet. Här testas STIG SANDELIN och SVEN ZETTERGREN den nya Retina Reflex S, som med sin mångsidighet bör kunna ge även en kräsen fotoamatör vidgat utbyte.

D en enögda spegelreflexen har blivit allt mera populär under de senaste åren. Denna kameratyp har många fördelar och den ger även den kräsnaste fotoamatör ett påfallande brett register. Det är t. ex. mycket lätt att komponera bilden, då mattskivan visar bilden just sådana som den kommer att avspela sig på filmrutan. Avståndsställningen blir inget problem vare sig man använder närbildsförsätser, vidvinkel-, normal- eller teleobjektiv. Det finns inte heller någon parallax och fotografen behöver därför inte riskera att missa något avsnitt av motivet vid t. ex. närbildstagningar.

Det blev något av en sensation inom fotovärlden då Kodaks välkända Retina-serie utökades med en enögda spegelreflex. Retina Reflex byggde i sin första modell på satsoptiksystemet, dvs. normaloptiken var så konstruerad att den främre hälften av objektivet kunde bytas ut mot tele- eller vidvinkelsatser.

Nu har kameran kommit i den nya modellen Retina Reflex S. Här har man

slopats satsoptiksystemet, som gav ett ganska begränsat objektivurval. Denna småbilsreflex har nu förvandlats till en renodlad systemkamera med vanliga utbytbara objektiva i bajonettfättning. Till skillnad från de flesta andra småbilsreflexer har dock Retina Reflex S kombinationen utbytesobjektiv och centralslutare.

Centralslutaren är inbyggd i kamerahuset och sitter alltså bakom själva objektivet. Det har tidigare varit något av en fotografisk dogm att centralslutaren måste placeras i objektivet mittplan. Retina-objektiven har emellertid räknats om med hjälp av moderna matematikmaskiner så att de anpassats för den ovanliga slutarplaceringen.

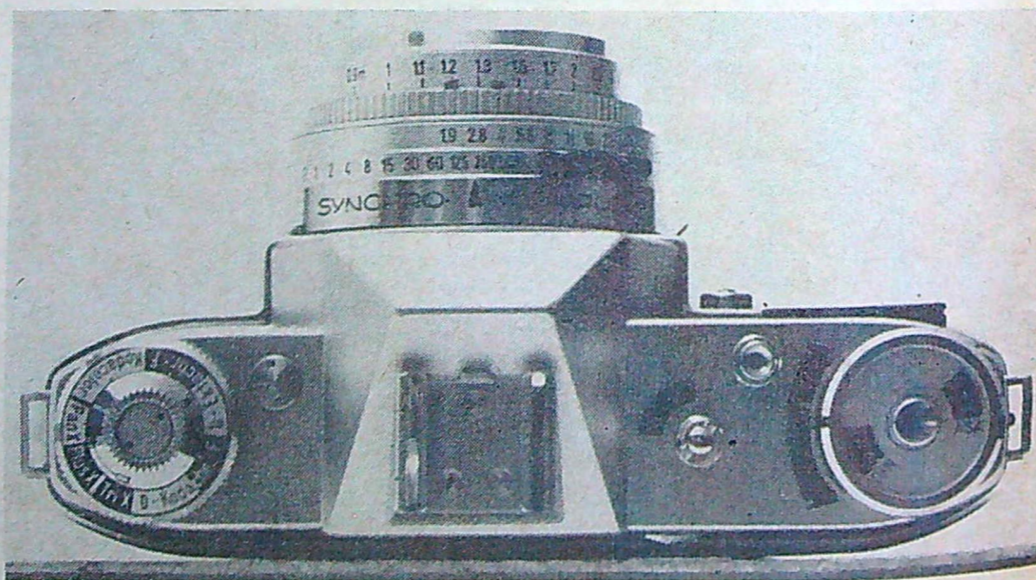
Bländaren är kopplad till den inbyggda exponeringsmätaren. Genom att vrida inställningsratten så att den gula visaren i mätarfönstret täcker en vit visare ställer man in exponeringen och kameran är klar att exponera rätt på den förut inställda slutartiden. Bländare och tid är kopplade, varför man snabbt kan skifta exponeringstid.

■ KODAK RETINA REFLEX S är en enögda spegelreflexkamera för småbilsformatet 24x36 mm. Den har utbytesoptik, bländarkopplad exponeringsmätare och snabbframmatning.

En i kamerahuset inbyggd Synchro-Compur-slutare ger tiderna 1/2, 1/4, 1/8, 1/15, 1/30, 1/60, 1/125, 1/250, 1/500 sek. och B.

Kamerahuset kostar 680 kr. Normaloptik Ysarex 1: 2,8/50 mm går på 170 kr och Helligon 1: 1,9/50 mm kostar 307 kr. Övriga objektiva: Curtagon 1: 2,8/35 mm 249 kr, Rotelar 1: 4/85 mm 261 kr, Rotelar 1: 4/135 mm 290 kr. — Beredskapsväska kostar 57 eller 77 kr beroende på normaloptiken.

Tillverkare: Kodak A. G. Stuttgart-Wangen, Västhuskland. Generalagent: Hasselblads Fotografiska AB, Göteborg.

Vi fann många väl genomtänkta konstruktionsdetaljer vid testen. Räkneverket är t. ex. mycket väl skyddat för ofrivillig påverkan och det krävs två handgrepp för att ändra inställningen. Det är också omöjligt att av misstag rubba inställningen av synkroniseringens M- och X-värden. En skyddsspärr låser effektivt det inställda värdet, och en annan säkerhetsdetalj är en spärranordning, som måste lossas, innan man kan komma åt att trycka på bakstyckets frigöringsknapp.

Objektiven har en påfallande kraftig bajonettfättning, en klar och tydlig skärpedjupskala samt en rejält utförd knapp för avståndsställningen.

Ett par andra finesser är bländarinställningens vridskiva, som samtidigt fungerar som stöd om man vill placera kameran på ett plant underlag vid fotografering, och tillbehörsskon på prisma-sökarens ovasida. Det finns faktiskt inte många småbilsreflexer som har denna praktiska tillbehörssko.

Bilden på mattskivan är rättvänd och påfallande ljus. Skarpinställning kan ske direkt på mattskivan eller med hjälp av den kopplade avståndsmätarens mätfält, som är placerat i mattskivans centrum.

Det finns inte mindre än åtta olika objektiva för Retina Reflex S och de många tillbehören gör att kameran kan anpassas för en rad specialuppgifter. Det finns t. ex. vinkelsökare, ett robust bordsstativ för närbilder, reproduktionstillsatser och en speciell mikroskopadapter.

Vid objektivtesten granskades det femlinsiga vidvinkelobjektivet Retina-Curtagon 1: 2,8/35 mm, det fyrlinsiga standardobjektivet Rodenstock Ysarex 1: 2,8/50 mm och det femlinsiga teleobjektivet Retina-Rotelar 1: 4/85 mm. Samtliga objektiva visade sig ge utomordentlig skärpa och Ysarex gav god skärpa redan vid full bländaröppning och skärpan förbättrades ytterligare för att nå sitt maximum vid bländare 8—11.

Synchro-Compur-slutaren visade rätt tid vid 1 sek och 1/2 sek, 10 procent för lång tid vid 1/4 sek, rätt tid vid 1/8 sek, 10 procent för kort vid 1/15 sek och 20 procent för kort vid tiderna 1/30—1/250 sek och 10 procent för kort vid 1/500 sek. Exponeringsmätaren gav rätt ljusvärde.

Paxette Electromatic är den första helautomatiska småbils-kameran. Ljummätaren ställer automatiskt in bländaren för rätt exponeringstid. Kameran saknar avståndsställning och slutaren har 1/50 sek som enda tid. Electromatic kostar ca 200 kr.

Det har kommit en rad nya praktiska tillbehör för Hasselblads-kameran. Detta handtag med blixthållare är tillverkat av formpressat stål och har refflat gummigrepp. Bilden i mitten visar ett armband för den avtagbara exponeringsmätaren. En snabb handledsrörelse och mätaren är riktad mot motivet och klar för avläsning. T. h. ser vi den nya prisma-sökaren. Samtidigt som fotografen följer motivet i ramsökaren kan han genom prismet kontrollera skärpan på kamerans mattskiva.

Ett nytt tillbehör som fullt utnyttjar Hasselblads-kamerans automatik är Mellanring 21. Den är tillverkad av svarrelaxerad och lackerad metall och ansluts till kameran medelst bajonett. Mellanring 21 ger porträttobjektivet Sonnar med brännvidden 150 mm ett arbetsområde från 0,8—1,4 m.

FOTO NYTT
Red. STIG SANDELIN

En ny kikarförsats gör det möjligt för Contaflex-ägarna att använda kameran för extrema telefotografier. Kikarförsatsen Zeiss 8x30 B har samma ultradespupill som objektivet i trädspupillen och ger därför ingen vinjettering. Bilderna t. v. har tagits dels med normalobjektivet och dels med den nya kikarförsatsen, som ger 400 mm brännvidd.

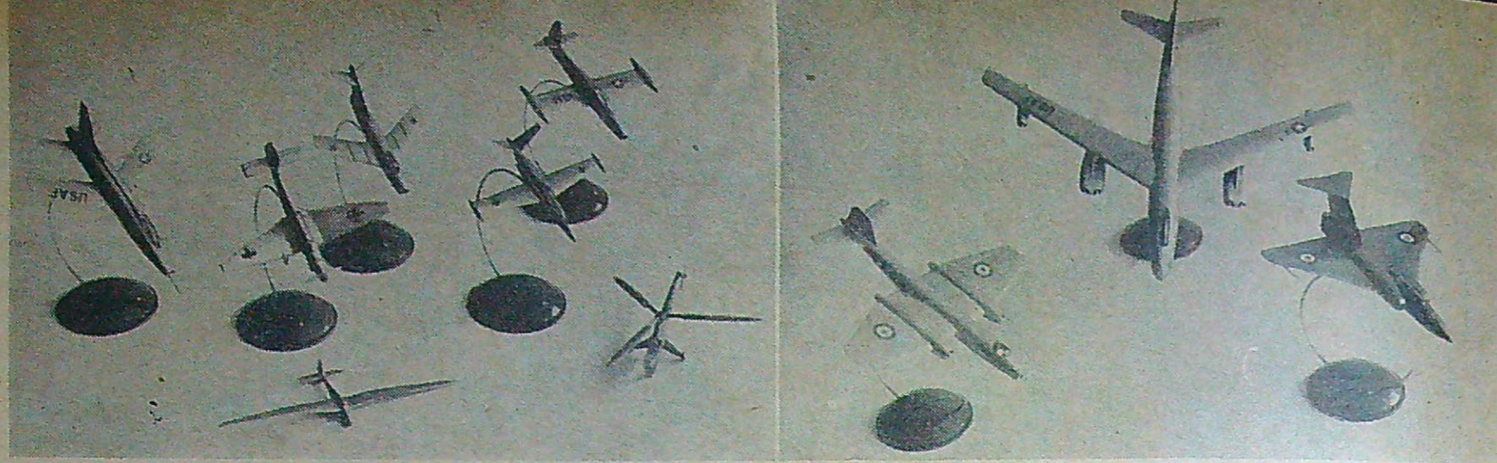
Voigtländer Zoomar är ett nykonstruerat objektiva som kan ställas in för vilken brännvidd som helst mellan 36 mm och 82 mm. Objektivet, som har ljusstyrkan 1:2,8, har konstruerats i samarbete med "gummitillverkningsingenjörerna" Zoomar Inc. i USA. Bilderna ger en liten uppfattning om de möjliga heta som det nya Voigtländer-objektivet kan ge.

Kamerahuset på Retina Reflex S är stilfyllt utformat. Observera tillbehörsskivan på prismasökarens översida. Det är inte många småbilsreflexer som har denna praktiska detalj. Snabbmatningsarmen är placerad på kamerans undersida.

Canon har nu släppt ut den nya enögda småbilsreflexen Canonflex, som vi ser på bilden här t. v. Ridslutaren ger tider upp till 1/1000 sek och tidsinställning sker med en ratt, som kopplas till ljummätaren för automatiskt val av exponering. Objektivurvalet är mycket stort.

Det är nu 25 år sedan Kodak Retina 1 debuterade på fotomarknaden. Under dessa år har Retina utvecklats till ett sinnrikt kamerasystem, som behärskar varje område inom småbilsfotografier. Bilden ovan visar den första Retinan (t. v.) och den nu aktuella modellen med exponeringsautomatik.

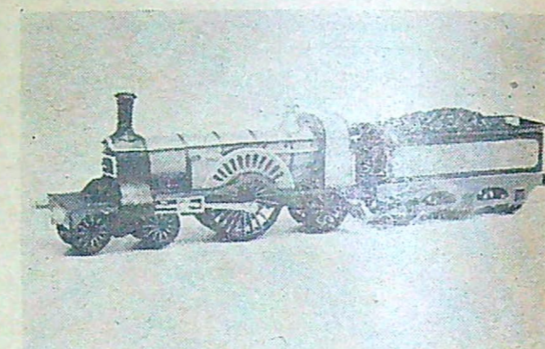
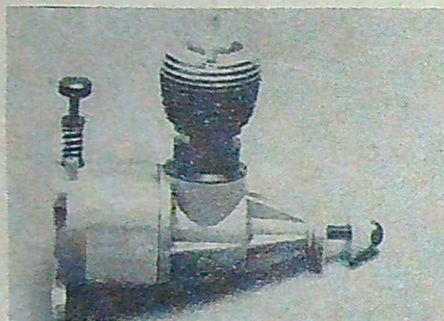
Minns ni de en gång så populära Wiking-flygmodellerna i skala 1:200? Nu har fabrikationen börjat på nytt och Eskader, Gumshornsgatan 8, Stockholm, har fått in en serie om 15 typer. Bilden t.v. visar i främre raden ett segelflygplan och en Westland-helikopter, i mellersta raden Ju 87 och Fouga Magister samt i borte raden Super Sabre, Mig 15 och Thunderjet. Bilden t.h. visar Boeing Stratofet flankerad av Canberra (t.v.) och Gloster Javelin. Priserna varierar mellan 0,75 och 3,75.

Stirling Single heter detta karaktäristiska engelska snälltågslök från slutet av 1800-talet. Modellen är det senaste tillskottet i Kilmasters plastserie. Byggsatsen finns hos Wentzels, Apelbergsgatan 48, Stockholm, och kostar med dekals och lim 5,75.

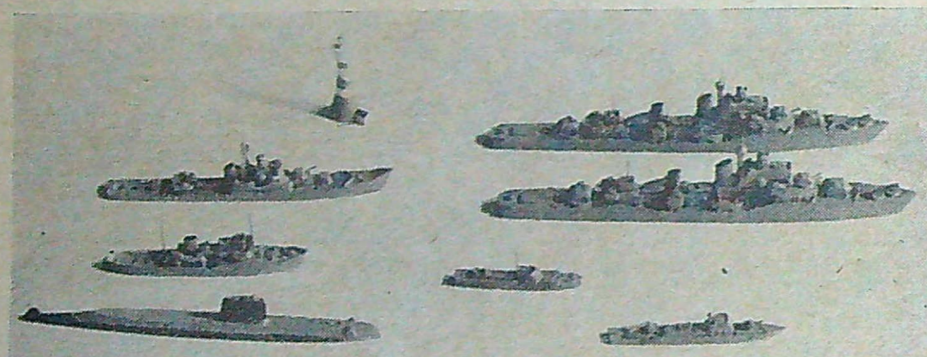
HOBBY

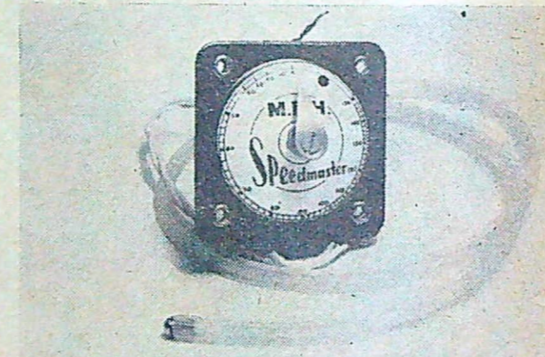
Den tyska glödstiftsmotorn BSB är en intressant nyhet på den svenska hobbymarknaden. Motorn är tillverkad med utomordentlig precision. Bilden ovan visar BSB-motorn i nedmonterat skick. Vevstaken är tillverkad av stål och motorn är försedd med flakventil och balanserad vevaxel.

BSB heter en intressant ny västtysk glödstiftsmotor på 0,8 kubik, som säljs av B. Beckman & Co AB, Jakobsgränd 24, Stockholm C. Bränsletank och förgasare är sammanbyggda med vevhuset enligt amerikansk förebild. Denna glödstiftsmotor väger 50 g och den kostar komplett 25 kr.

Eskader har fått in nya modeller i Hansa-serien, som nu omfattar 30 olika fartygstyper. Ubbåten nederst t.v. är den atomdrivna Naulilus och bakom denna ser vi tyska tendern Ems och en rysk jagare av Riga-klass. Nederst t.h. ser vi svenska torpedbåten Plejad och bakom denna en tysk torpedbåt Typ 43 samt jagarna Halland och Småland. Samtliga dessa modeller är utförda i miniatyrskalan 1:1250. Som prisexempel kan nämnas att jagaren Halland kostar 7,25 och Plejad-modellen 1,50.

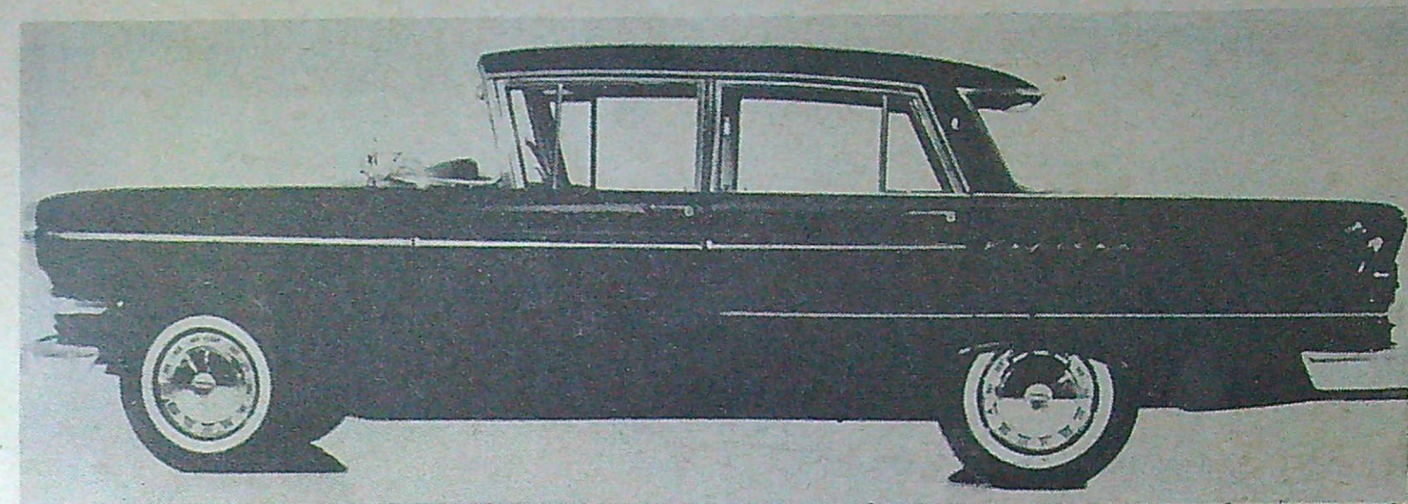
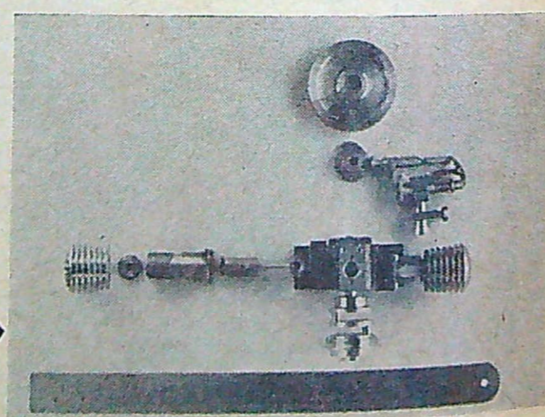
Speedmaster är ett trevligt instrument för fartfantasterna inom modellvärlden, vare sig de nu bygger flyg- eller bilmodeller. Instrumentet väger 25 g och registrerar maxhastigheten. Speedmaster kostar 22,50 och finns hos B. Beckman & Co.

Hobby i bild från läsarna

S. A. Pettersson i Karlskrona har byggt den här 92 cm långa motorkryssaren efter egen ritning. Båten gör 10 knop med en Webra Mach 1 och har enriörs supergenerativ motlagare med hemmattillverkat relä. RC-anläggningen tillåter stopp, hel- och halv fart oavsett båtens färdriktning.

Det var en TFA-ritning som hjälpte Elov Gustavsson från Norrköping att bygga den här tvåcylindriga 5,3-kubikaren. Gustavsson, som är 19 år och går på SKF:s yrkesskola i Katrineholm, använde svarv, fräsmaskin, bormaskin, planslip samt rundslipmaskin då han gjorde denna glödstiftsmotor.

1960 års modell av Opel Kapitän har genomgått en ganska grundlig både yttre och inre förändring. Trots detta har konstruktörerna lyckats behålla de tidigare Kapitän-dragen på ett mycket elegant sätt. Ser man den nya Kapitän från baksidan eller i profil tänker man osökt på nya Mercedes-Benz 220.

Opel Kapitän blir lyxvagn

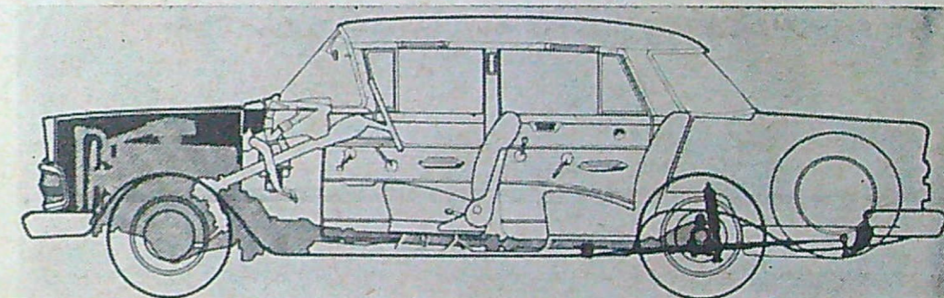
Det senaste året på Opel-fabriken i Rüsselheim måste ha varit aldeles speciellt jätigt. I mitten av juli är presenterades 1960 års modell av Opel Rekord. Denna kommer snart att finnas till försäljning i både två- och fyradörrarsversion, samt med två motoralternativ, en 1,5 liters och en 1,7 liters motor.

Nu har täckelset även fallit för 1960 års Opel Kapitän. Det visar sig att vagnen genomgått ganska stora inre och yttre förändringar. Karossen har fått nytt utseende av de nutidsbetonade raka linjerna. Genom att taklinjen är så gott som rak har innerutrymmet ökat och bagageutrymmet har av samma orsak fått förbättrad lastkapacitet. Det är numera möjligt att stoppa in bagage av cirka 500 dm³ volym. Till glädje speciellt för taxi-chaufförer.

Inte heller under motorhuven har energin sparats för att få fram något nytt och bättre. Mera krut har det blivit så tillvida att motorn byggts om på basis av den äldre modellens och numera ger jämnt 100 SAE-hk. Det blir visserligen inte mer än fyra "hästar" mer än förut, men genom att motorn fått kortare slaglängd och större cylinderdiameter står fältet fritt för ytterligare hästkraftökning till kommande år. Som exempel på accelerationsresurserna kan nämnas, att den nya Opel Kapitän från stillastående hinner upp till 80 km/tim på 11 sekun-

En ny Opel Kapitän igen! Det verkar nästan som om Adam Opels tyska bilfabrik blivit smått amerikaniserad i fråga om modellbyten. Den nya Kapitänvagnen har fått en högmodern Italien-inspirerad kaross, ny motor och många nya småfinesser. De gamla Kapitän-dragen har man dock lyckats behålla.

der och 100 km/tim på 17 sekunder! I övrigt finns det massor av förnyade och förbättrade smådetaljer. Tacksamt emotser man också de kraftigare bromsarna, vilka har en sammanlagd bromsarea på 980 cm² mot en tjänstevikt på 1385 kg. Förhållandet tyder på goda bromsresurser. Priset på 1960 års Opel Kapitän är ännu inte fastställt, men troligtvis kommer den inte att kosta mycket mer än -59 års Kapitän.

En genomskärning i profil av den nya Opel Kapitän avslöjar dels att bagageutrymmet blivit större, dels att den inre takhöjden ökat. Motoreffekten har höjts till 100 hk SAE vid 4300 v/min genom ett nytt motorblock med större cylinderdiameter och mindre slaglängd, varigenom kolhastigheten minskats.

Den tidigare modellen av Kapitän såg ut som en förstörd Opel Rekord, vilket i många avseenden inte var så lyckat. Genom den nya karossens raka linjer med antydning till tenor baktill (nedan) och en USA-influerad grill (t. h.) har 1960 års Opel Kapitän fått tillbaka sin stilrena personlighet.

TOPPFART PÅ SPARLÅGA

Hastighetstävlingar och ekonomilopp brukar ju räknas som vitt skilda företeelser, men skillnaden är faktiskt mindre än man skulle kunna tro. Arets nyhet i Le Mans, en beräkningsformel, som även tog hänsyn till bränsleförbrukningen, gav klart bevis på att sportvagnarna definitivt lämnat "frossarperioden" bakom sig och i stället visar upp förbrukningssiffror, som kommer det att vattnas i munnen på ekonomiska bilister.

När världens snabbaste landsvägsfordon trimmas för en 24-timmarsdrabbning med toppfarter på bortåt 300 km/tim, finns det givetvis vissa egenheter, som man framför allt "skjuter in sig på". Vagnen måste vara snabb för att klara de ganska stränga bestämmelserna om tillryggalagd vägsträcka under de 24 timmarna, konstruktionen måste naturligtvis vara så robust, att vagnen verkligen stoppar. Och bränsleförbrukningen, nåja, den spelar väl ingen roll. Det drabbar ju ingen fattig... Men så enkelt avfärdar man numera inte den detaljen, i varje fall inte när

det gäller den ständigt ökande skaran av småvagnar, som utan att ha en chans till totalseger ändå siktar på placering i prislstan. Varje år kämpar sport- och standardvagnar av olika format och kapacitet i Le Mans om den s.k. Index of performance, en formel, som tar hänsyn till varje vagns uppnådda hastighet med hänsyn till slagvolymen. I år hade även bränsleförbrukningen kommit in i bilden. Det gällde att uppvisa låg bränsleförbrukning i förhållande till vagnvikten och genomsnittshastigheten. Den nya formeln gav en del fakta, som faktiskt ter sig rätt sensationella.

Den vagn, som enligt den ganska komplicerade formelberäkningen tog hem snällkörningspriset var en fransk DB, alltså ett ekipage med ombyggd och ytterligt fintrimmad Panhard-motor. Under 24 timmars hårdkörning med en genomsnittsfart av 135 km/tim förbrukade vagnen 1,1 l/mil! En Lotus 750 hade, innan vagnen tvingades bryta loppet, uppnått 148,5 km i genomsnittshastighet på en bränsleförbrukning av 1,03 liter per mil. Vilken landsvägsvagn gör om den bravaden?

Vad som gör siffrorna ännu vackrare är den omständigheten, att genomsnittsfarten i fråga om Le Mans ju är en mycket fiktiv siffra. För att klara de komplicerade kurvorna tvingas förarna till en växlingstaktik, som naturligtvis går ut över bränsleförbrukningen, och efter varje kurva kommer den nödvändiga accelerationen upp mot en toppfart på raksträckorna långt över genomsnittshastigheten.

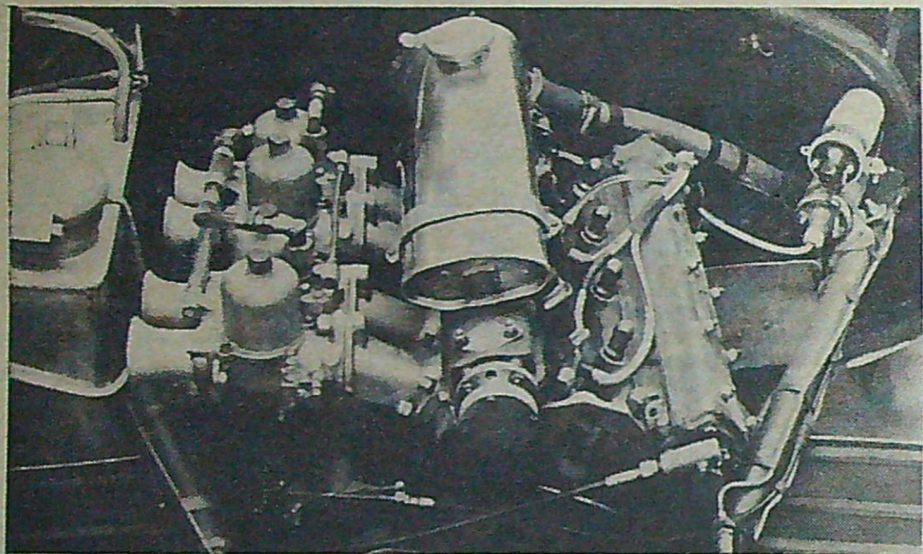
Ur den synvinkeln förefaller inte ens Aston Martins 2,83 liter per mil som någon hisnande siffra. Som jämförelse kan nämnas, att genomsnittsfarten var 181 km/tim, medan toppfarten låg vid ca 280! Prestationen var så pass vacker, att den 860 kg tunga vagnen tog hem tredje pris i ekonomikörningen efter franska DB och brittiska Lotus-Elite Coupé.

Fartåken på tävlingsbanan kör alltså i många fall billigare med tanke på de uppnådda hastigheterna än våra vardagliga "spargrisar" på fyra hjul. Förklaringen ligger till stor del i den omständigheten, att låg bränsleförbrukning ger bättre segerchanser även i tävlingar, där bränsleförbrukningen inte räknas.

Högre bränsleförbrukning medför automatiskt krav på större tankvolym — om man inte vill utsätta sig för risken att behöva tanka oftare än konkurrenterna. Större tankvolym ökar vagnens vikt, och eftersom onödigt hög vikt är konstruktörens mardröm, återstår ingenting annat än att sätta in specialister på specialuppgiften att göra vagnen snålare, i synnerhet då vid högre varvtal. Som synes icke utan resultat.

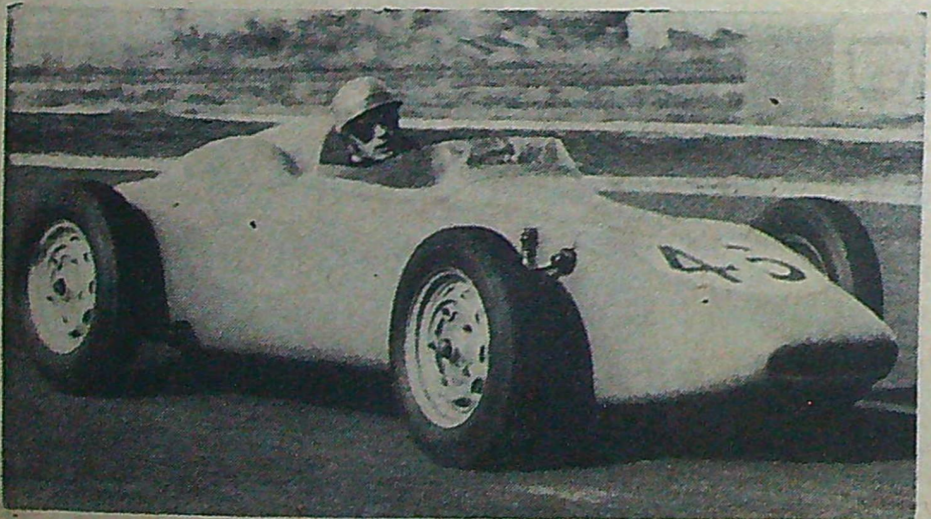
Stig Björklund.

Vår svenska SAAB 93 väckte berättigat uppseende genom att med paret Bengtsson/Nafarp vid ratten genomföra 24-timmarsloppet i Le Mans med en genomsnittshastighet av 130 km/tim. Motorn var en något trimmad Granturismo-motor och den största tekniska nyheten, vattenkylda bromstrummar, syntes inte under huden. Bensinförbrukningen för den lilla ettriga vagnen uppskattas till ungefär 1,5 l/mil i genomsnitt, en mycket vacker siffra med tanke på prestationen i övrigt.

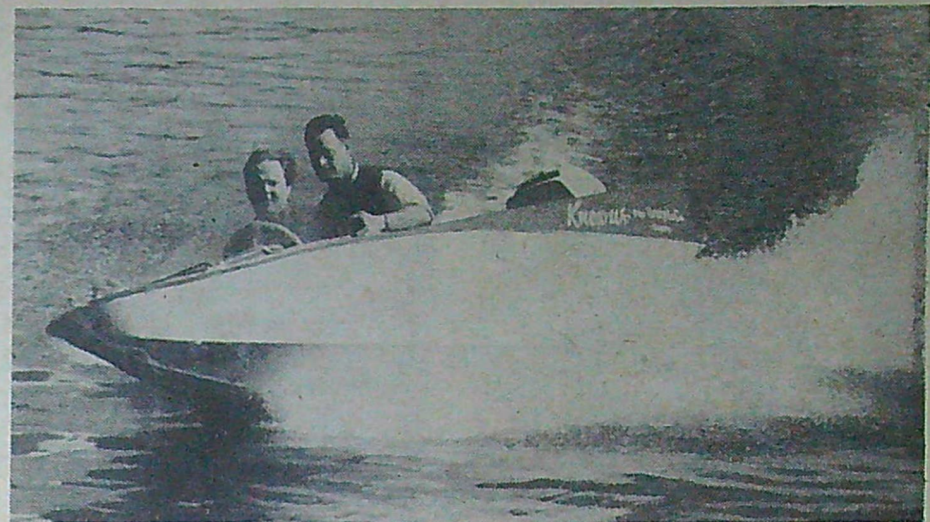

"Brandsprulemotorn" Coventry-Climax går fortfarande segrende fram i sportvagnsvärlden. Här har Kurt Warner porträtterat den segrerika motorn i dess senaste version under motorhuvu i en Lotus. Motorn, som har dubbla överliggande kamaxlar och fyra förgasare, är som synes lutad för höjdens skull.

Den franske föraren Jean Behra, som nyligen förölyckades på Avus-banan i Berlin, var inte endast en av världens främsta bakom ratten, han blev med ären också en teknisk tillgång för de märken han ägnade sina tjänster. Kronan på hans karriär på den linjen var Behras egenhändigt konstruerade Porsche Formel 2, som gjorde sin debut i Reims i sommar och där kom tvåa i hård konkurrens.

Den örnrydska plastbåten Knopus har en mycket originell form, den är utpräglad pilformad med största bredd 1,62 vid aktern. Ekipaget gör nära 34 knop med en 30 hk motor och två personer ombord. Här ovan ses båten i närbild och t.h. i en fräsig bild, som ger en viss uppfattning om varför många fartälskare numera drar till sjöss.

Knopus — närking till sjöss

Det är inte bara storföretagen i huvudstaden som står för nyheterna på båtfrenten i år. Teknik för Allas STIG BJÖRKLUND har tittat på ett par båtyheter från Örebro-trakten, där det experimenteras flitigt i både plast och lättmetall.

Plastentusiasten Thure Örnryd i Örebro har hittills huvudsakligen gjort sig ett namn i de kretsar, där ombyggnad av bilvrak är det allt uppslukande intresset. Plastkarosserna från Örebro har blivit en relativt stor artikel, men samtidigt har bilbyggaren själv alltmer börjat snegla åt en annan av sina hobbies, båtbygge. Det första synbara resultatet är "Knopus", en helplastbåt, som kanske vid första ögonkastet får en och annan båtförarnas finsmakare att rynka på näsan, men som onekligen vinner på en närmare bekantskap.

Många retar sig på att Knopus är så smal i nosen, erkänner Thure Örnryd. Men å andra sidan, vilken roll spelar förens utformning, när den ändå aldrig har med vattnet att göra?

Knopus är formad som en pil, och associationen är inte långsökta, när man tar ut den på en provtur. Med den 25 hk

motor, som användes vid provturen, gör båten 30 knop med två personer ombord, och då är den ändå så stadig i girarna, att man helt enkelt inte kan få ned relingen under vattnet ens vid den brantast tänkbara sväng. Höjer man motoreffekten till 30 hk lär toppfarten enligt gjorda prov öka till 34,8 knop, men då minskas å andra sidan säkerhetsmarginalen.

Komplett flytfärdig men utan motor, ratt och vindruta kommer Knopus att kosta 1950 kr, vilket onekligen kommer att ge den ett visst försprång i kampen med andra snabba plastbåtar. I synnerhet som båten mäter 3,50x1,62 m och erbjuder sittplatser för fyra personer, när toppfarter inte är aktuella.

Varför skall det behöva plockas in trä i en lättmetallbåt, resonerade Rune Nilsson, när han startade Båt- och Metallindustri i Asker utanför Örebro. Han tog som sin uppgift att konstruera helt underhållsfria båtar och i sommar har han släppt ut den första serien flytetyg med inte bara skrov utan sitsar, relingskanter, akterspegel, ja, t. o. m. durkar i metall.

Den minsta typen är en biltaksbåt, som mäter 3x1,30 och har en så överraskande låg vikt som 35 kg i komplett

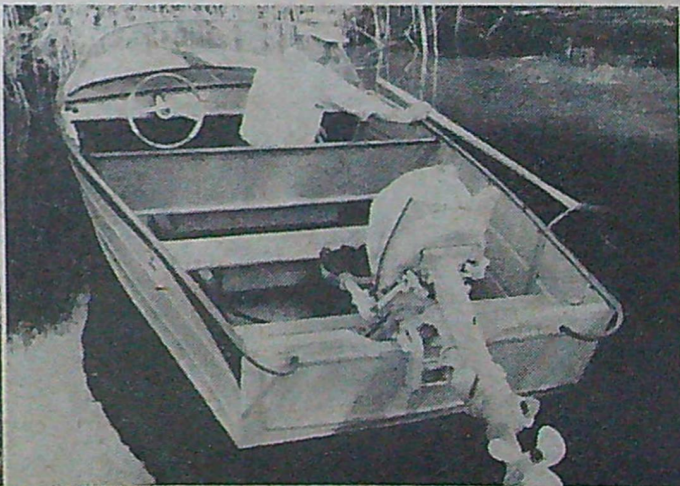
skick. Den låga vikten har möjliggjorts av att båten endast har ett helt spant, vid ärtullarna, medan det i övrigt räcker med den stagnation som gjorts i botten och den som åstadkommes av tofterna, utformade som fastnitade "bockar" i lättmetall.

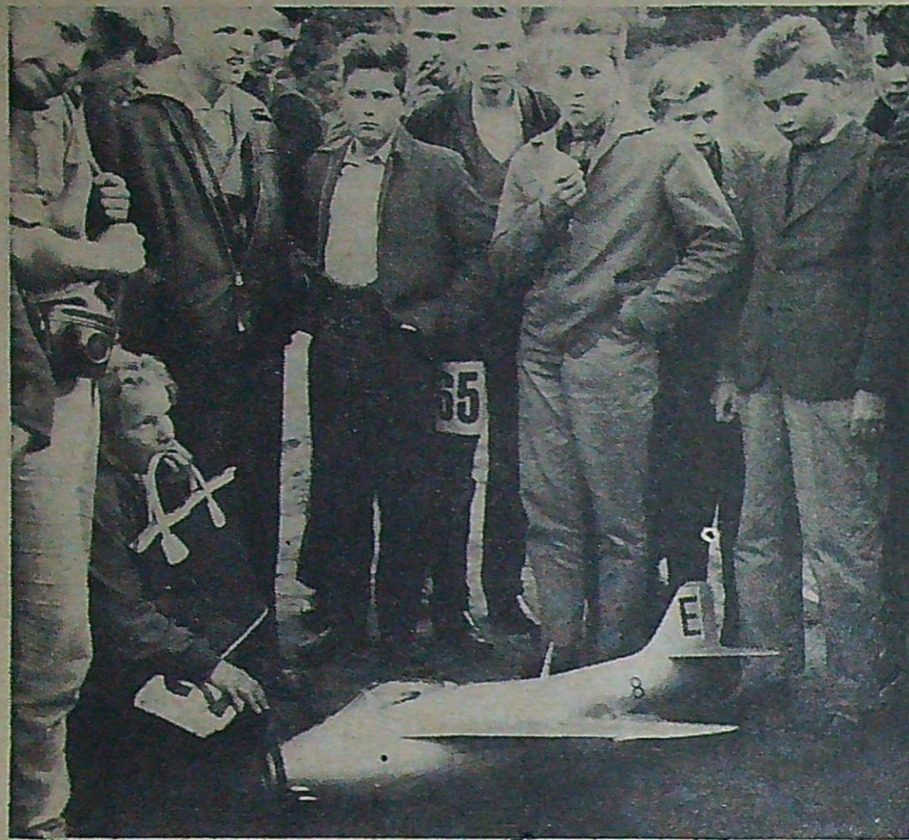
Biltaksbåten är framtidsbåten, tror Rune Nilsson. När bilisterna verkligen får klart för sig, hur mycket man kan få ut av båten i sjön, om den är vettigt konstruerad, och hur litet det behövs för att montera en båt i den här storleksklassen, så kan resultatet inte utebli.

Som komplement till biltaksbåten har Båt- & Metallindustri lanserat en rodd- och motorbåt i den nu allt populärare "mellanklassen" på omkring 4 meter. Båten mäter 3,70x1,40 och vikten, 45 kg, gör den alltså användbar som biltaksbåt om bilens format i övrigt svarar mot bilens längd.

Längre upp på skalan, i klassen för snabba rymliga passbåtar, blir vikten av mindre betydelse, och "flaggskeppet" från Asker, en snabbgående V-bottnad båt på 4,30x1,70, väger med ratt och övrig utrustning 135 kg. Fortfarande utan en enda träbit — om inte kunden särskilt önskar det.

Sjösättningen är inget problem för Rune Nilsson, eftersom hans egenhändigt konstruerade biltaksbåt i lättmetall nedan t. v. endast väger 35 kg. Passbåten från samma firma, nedan t. h., är ett annat prov på firmans specialitet, båtbygge utan användning av en enda träbit. Observera specialrelingen i stålör.

Rita ett kryss i almanackan för den 3 och 4 oktober! Modellsportens Dag blir i år ett spänningsladdat arrangemang med rafflande tävlingar och intressanta uppvisningar. Bilden ovan togs vid fjolårets modellgala och visar Olle Erikssons flotta jetmotordrivna modell av Flygande Tunnan.

Modellsportens Dag för tionde gången:

ANMÄL REDAN NU!

Årets största modellgala utspelas den 3 och 4 oktober på Östermalms Idröttsplats i Stockholm. Bakom den tionde Modellsportens Dag står som vanligt Teknik för Alla och Aftonbladet.

Det finns all anledning att räkna med att årets Modellsportens Dag blir ett evenemang i särklass. Spännande tävlingar kommer att omväxla med fascinerande uppvisningar.

Modellflygtävlingarna kommer att omfatta stunt, combat, team int. och B, samt en ny klass för linstyrda skalamodeller. Tävlningarna med bil- och båtmodeller kommer att gå i samtliga vanliga klasser.

Reglerna för skalamodelltävlingen presenterades i TFA nr 9/59 tillsammans med en byggbeskrivning på en lämplig modell, men återges här i koncentrat:

Motorn, som får vara synlig, skall vara på 0,5 kubik. Bränsletanktypen är valfri och vingytan skall vara 15 dm². För att få delta i tävlingen måste modellen vara skalenlig i görligaste mån. Vid skalabedömningen ges upp till 20 poäng för välbyggd modell, upp till 20 tilläggs-poäng för ovanliga modeller som t. ex. biplan, amfibier etc. och max. 20 poäng för flermotoriga modeller. Modelnerna flyger 100 varv minus ett varv för varje poäng som tilldelats vid skalabedömningen.

Ni kan sända in er anmälan redan nu, och det gäller både tävlingsanmälan och deltagande i modelluppvisningarna. Har ni någon intressant eller ovanlig uppvisningsmodell, så skriv gärna och berätta om den då ni skickar in anmälningskupongen.

Oliver racer i modell:

TEAMEXPERTER GER BYGGRÅD

Teamracing är en i högsta grad spännande tävlingsform för linstyrda modellflygplan. Teamracing går ut på att man skall flyga en modell 10 km på kortast möjliga tid. Motorn får vara upp till 2,5 cm³ (det finns en klass för motorer på upp till 5 cm³, men intresset för denna klass är nu obetydligt) och modellens tank får rymma högst 10 cm³.

För att flyga 10 km måste man låta modellen landa och tanka tre eller fyra gånger. Då tre eller fyra modeller tävlar samtidigt, ger denna gren ett spänningsmoment, som man sällan finner i andra modellsportklasser.

Modellen får inte se ut hur som helst, utan man har fastställt vissa minimimått för bäryta, kroppsektion m.m., så att modellen skall likna ett riktigt flygplan både då det gäller utseende och flygförmåga. Bärytans minimimått är 12 dm² och modellen skall ha fast landställ och pilot av skalenlig storlek. Kroppssektionen vid piloten skall vara minimum 50x100 mm och motorn får inte synas.

En bra motor är A och O i teamracing. För närvarande finns det bara en motor, som kan göra sig gällande i tävlingssammanhang och det är Oliver Tiger. Då den är bränslesnål, kraftig och lättstartad dominerar den helt i teamracing. Tyvärr är dock motorn ganska dyr. I standardutförande kostar den 110 kr och fabriksstrimlad 155 kr. Det hindrar emellertid inte att motorn är så pass eftertraktad att den är ganska svår att få tag i.

För att vinna en teamtävling räcker det inte med att köpa en bra motor och bygga ett snabbt plan. Man måste också träna en hel del och mekanikern måste kunna få igång motorn på första eller andra slaget.

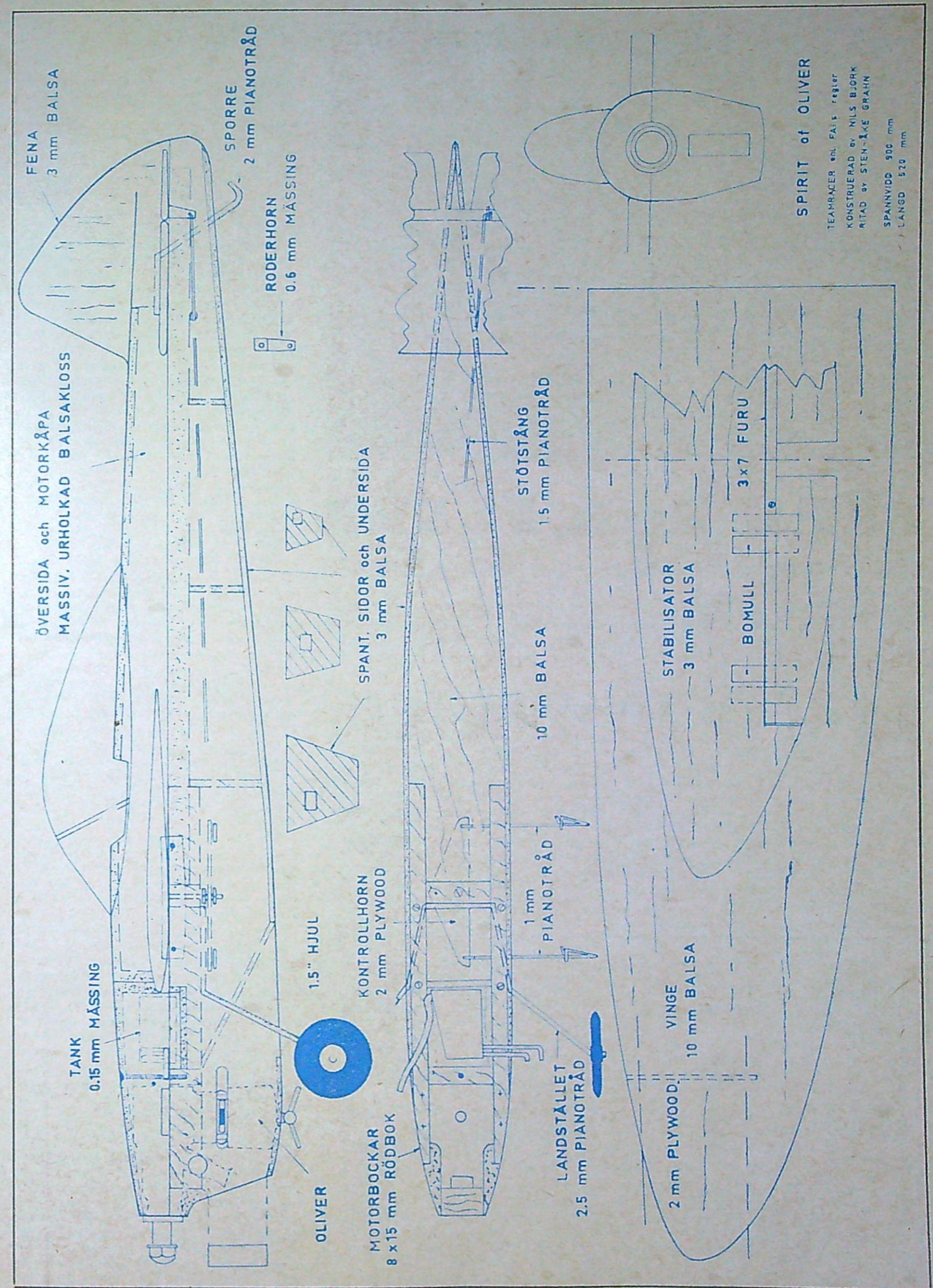
Den kände modellflygaren Nils Björk har nu konstruerat en teamracermotormodell enligt de senaste reglerna. Spirit of Oliver, som modellen heter, är en väl genomtänkt konstruktion och den flyger också mycket bra.

Ritningen presenteras här i förminskad form. Denna ritning kan förstöras upp, men Hobbytjänst, Olofsgatan 7, Stockholm, för även denna ritning i full skala. Ritningen kostar 4 kr och byggsats med alla delar för modellen kostar 28 kr.

Sten-Åke Grahn.

Spirit of Oliver är en elegant teamracermotormodell som har visat utomordentligt goda flygegenskaper. Så här ser teamracern ut i färdigt skick.

SPIRIT of OLIVER

TEAMRACER ENL. FAIS-regler
KONSTRUERAD av NILS BJÖRK
RITAD av STEN-ÅKE GRAHN
SPÄNNVIDD 900 mm
LÅNGD 520 mm

Jag anmäler mig härmed till Modellsportens Dag 1959 i tävling med bil/båt/flyg klass

..... i uppvisning med bil/båt/flyg (modellens namn):

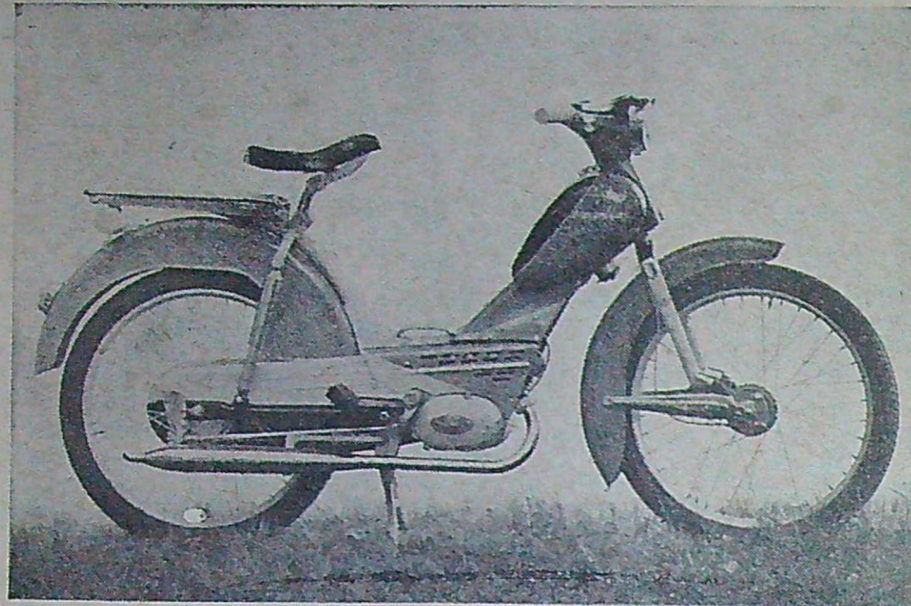
Namn:

Adress:

Postanstalt:

Som medhjälpare anmäles (namn):

Anmälningskupongen insänds senast måndagen den 28 september 1959 till Teknik för Alla, Box 3137, Stockholm 3. Märk kuvertet "MD 59".

Vi testar mopeden:

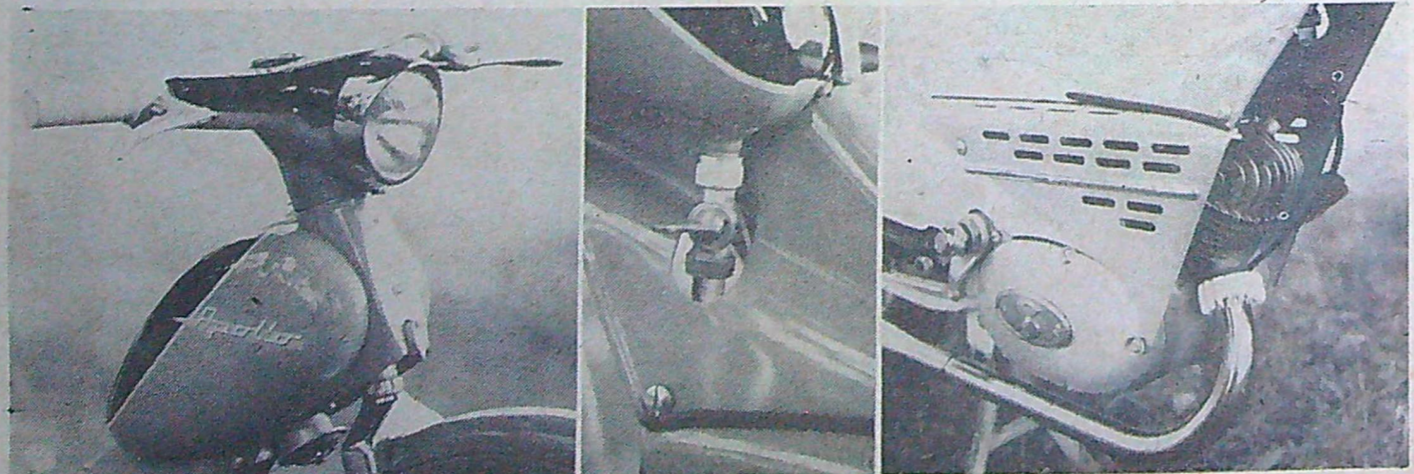
APOLLO FANFAR

Text och foto: SVEN ZETTERGREN

I årets mopedserie från Apollo finns inte mindre än nio olika mopedtyper. De flesta av dem är gamla trotjänare, som är praktiskt taget lika fjolårets modeller. Nyheten för året finns emellertid här liksom hos de flesta andra märken. Den nya Apollo-modellen heter Fanfar och det är den vi valt för vår provkörning i mopedtestserien.

TT-sadlar och andra liknande modeller i all ära, men nog sitter man bäst på en riktigt utformad sadel som t. ex. av den typ Fanfar utrustats med. Styret är av nästan plan typ och ger kroppen en vilsam och behaglig lutning. Vi provade mopeden under ett flertal långkörningar och inte ens efter flera timmars landsvägsåkning kändes några trötthetsymptom.

På det framtidsbetonade utformade styret i. v. finns det möjlighet att montera på ett vindskydd. Fästen finns redan för detta arrangemang. Speciellt på nya mopeder brukar ofta munstyckena i förgasaren läppas igen av smuts från den nya bensintanken. Det är därför med tacksamhet man finner att Apollo utrustats med bensinrenare (i mitten) som förhindrar detta. Liksom Crescent och flera andra mopeder drivs Fanfar med den välkända Sachs-motorn (t. h.).

fördelar, bl. a. genom bättre backtagning, men redan efter första accelerationen var den bästa noteringen slagen. Efter sammanlagt tio accelerationer från 0—25 km/tim räknades genomsnittet ut och det visade sig vara 7,3 sek! För säkerhets skull kollades också testmopedens hastighetsmätare, men den stämde exakt. Noteringen hade kunnat vara ännu bättre om ettans växellåddrev haft något större utväxling. Vi drog nämligen upp den i 23 km/tim, men sedan var det stopp. Samma hände på tvåans växel, till 30 km/tim accelererade mopeden snabbt, men därefter gick den inte att få upp i högre hastighet.

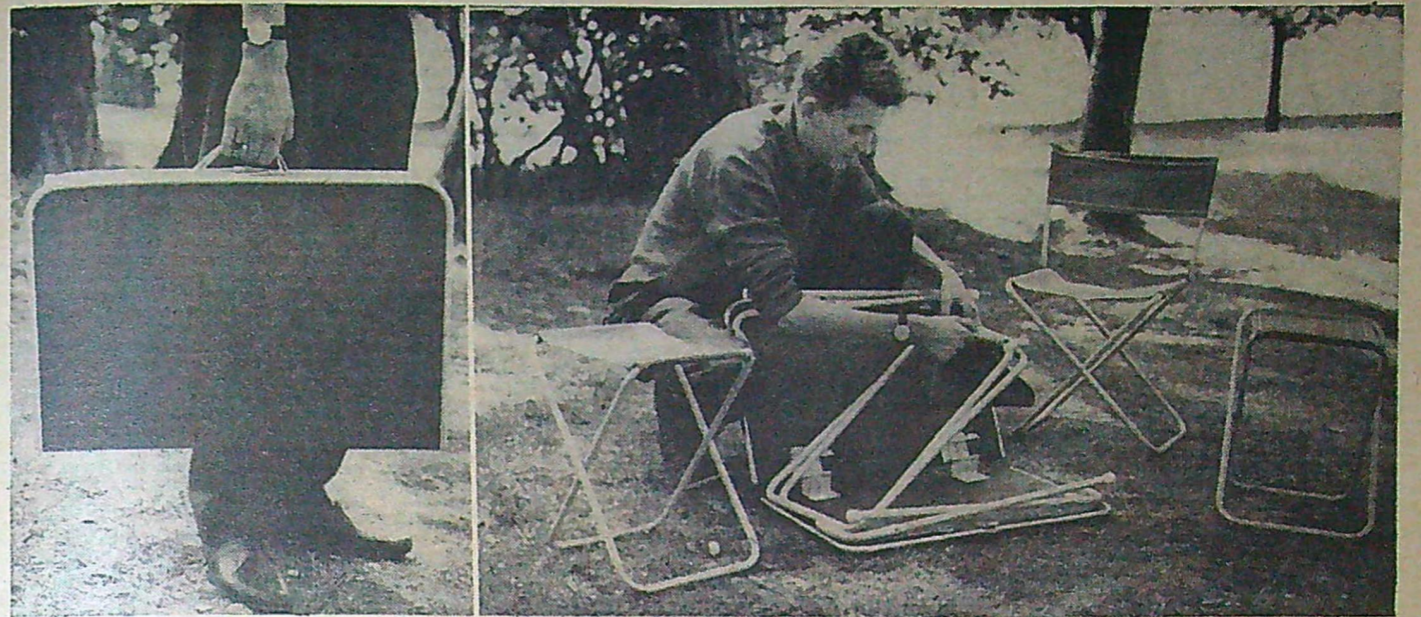
I nedförbackar varvar motorn ut villigt, vid 45 km/tim går den fortfarande utan att fyrakta. Då motorn på detta vis övervarvas i en nedförbacke uppstår i alla Sachs-motorer ett ganska irriterande kolvslammer. Detta är emellertid inget fel, cylinderloppet har borrats med en extra marginal för att förhindra nypning genom överhettning av motorn.

De övriga utrustningsdetaljerna som lyse och signalhorn räcker gott och väl till. I den rikhaltiga verktygsutrustningen ingår också en handpump, en detalj som tycks ha blivit bortglömd av många mopedfabrikanter. Samtliga regelage sitter lätt åtkomliga och även motorkåporna är lätta att demontera.

Att många mopedtillverkare kikar över axeln på varandras konstruktioner är kanske inte så mycket att undra över. Om det är Apollo Fanfar som fått sina grunddrag av Crescent-mopeden eller tvärtom, det har ju inte heller så stor betydelse. Efter tre veckors sällskap med en Apollo Fanfar, kan vi tveklöst konstatera att det är en av de trevligaste mopeder vi provkört. Och det är huvudsaken...

MOTORN I APOLLO FANFAR är en tvåväxlad tvåtaktsmotor av Fichtel & Sachs tillverkning. Den encylindriga motorn har en slagvolym på 47 cc, borrning 38 mm och slaglängd 42 mm. Med kompressionen 1:6 ger den 0,8 hk vid 4000 v/min. — Förgasare av fabrikat Bing med startchoke. — Bosch svänghjulsmagnet som ger 6 V och 17 W. — Ramen består av ett centralrör. — Fjädring: Fram bottenlänkgaffel med kort svingarm, avfjädrad genom gummiuddar. Bak lång svingarm med teleskop. — Hjul 23x2,25. — Bromsar: Fram med 90 mm trumdiometer, bak 117 mm. Sammanlagd bromsytta 82 cm². — Bensintanken rymmer 5,5 l, varav 0,5 l finns i reserv.

Apollo Fanfar säljs genom M. Berlin & Co AB, Värnamo. Denna moped finns i två färgkombinationer — röd-grå-svart och ljusgrön-grå-svart. Hastighetsmätare ingår i priset — 935 kr.

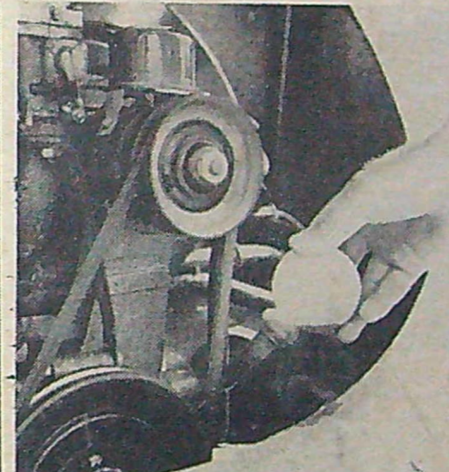

Lugano heter ett nytt campingset av märket Origo, som Teknik för Alla haft tillfälle att prova. En speciell finess i satsen är två fällbara stolar med bekvämt ryggslöd. Bordet är av en kraftig konstruktion, och den enda reservationen man kan göra mot den trevliga campinmöbelen är att den som tronsportenhet är rätt tung, varför den knappast lämpar sig för all bäras långa sträckor. Riktpriiset för ett komplett set är 66,50 kr och möbelen kan fås i röd eller blå färg. Här nedan presenterar vi några andra aktuella nyheter på bil- och campingfronten, vilka Teknik för Alla fått tillfälle "testa".

Teknik för Alla har provat...

Fotogenköket får allt flera medtävlare i behändigare format och en av de trevligaste för utflyktsbruk är Super Bleu-ett, som säljs genom OK. Brännaren laddas med slutna "patroner", som kopplas in, när en föseglingsring tas bort och brännardelen skruvas in. Cirka två timmars bränn tid per patron garanteras, och eftersom gasen ger mycket snabb upphettning räcker patronerna till förvånansvärt mycket. I transportläge tar brännaren med plastlocket påsatt ungefär samma utrymme som en termosflaska av ordinar storlek.

(TFA-provare: STIG BJORKLUND)

Kombinationen av grill, campingspis och kamin har man samlad allt i ett i Origos nya "Heat-pal". Brännaren, som ovan ses i grill-version, fylls med sprit och tjänstgör vid behov som ett effektivt stormkock, eftersom lågan ligger skyddad.

Tvättborste eller svamp för bilen kan man nu använda direkt på vattenströmmen, om man väljer Carflex Combi från AB Borst- och Penselfabriken i Kristinehamn. Med ett enkelt handgrepp kan nämligen borsten av mjukplast tas av och ersättas med en praktisk och andamålsenlig svamp.

BREVLÅDAN

FRAGA: För man köra en trehjulig bil med 50 cc motor som moped? Kan man få använda mer än 50 cc om mopeden inte går fortare än 30 km/tim?

MOPED-BIL

SVAR: Under förutsättning att i mopeden används en godkänd mopedmotor, dvs. max. motoreffekt 0,8 hk och max. cylindervolym 50 cc, och fordonet i övrigt fyller alla krav på trafiksäkerhet, finns det inget hinder att framföra ett sådant fordon såsom moped. Bilen måste emellertid vara försedd med trampor. Användande av större motor än 50 cc, om än bilen inte går fortare än 30 km/tim, är förbjudet.

FRAGA: 1) Hur dyr kan leveranstrimningskostnaden bli för en Lambretta Piccolo mod. 1958? Vad innefattar denna? 2) Har Lambretta gjort någon ny årsmodell av Piccolo (75 kg)?

D. F.

SVAR: 1) 35 kr. Leveranstrimning omfattar alla de åtgärder, som måste vidtagas, för att fördonen i fullt körklar skick. 2) Lambretta Piccolo tillverkas och saluförs inte i år. Någon annan modell av Lambretta, som väger under 75 kg, finns inte. Data på Lambretta Piccolo: 1-cyl, 3-växlad, tvåtaktsmotor. Cylindervolym 57 mm. Slaglängd 58 mm. Cylindervolym 148 cc. Motor-effekt 6 hk vid 4.500 v/min. Kompressionsförhållande 6,5:1. Toppastighet 80—85 km/tim. Bränsleförbrukning ca 0,25 l/mil.

FRAGA: 1) Finns det någon utbytesmotor till en Monarped av årgång 1953 att köpa? 2) Kan en lla-Piano-motor sättas in i denna moped? 3) Finns det någon utbytescylinder till en Komet moped?

delldiesel av gamla modellen att köpa? 4) Kan man sätta kanringar på en diesel på 2 1/2 cc?

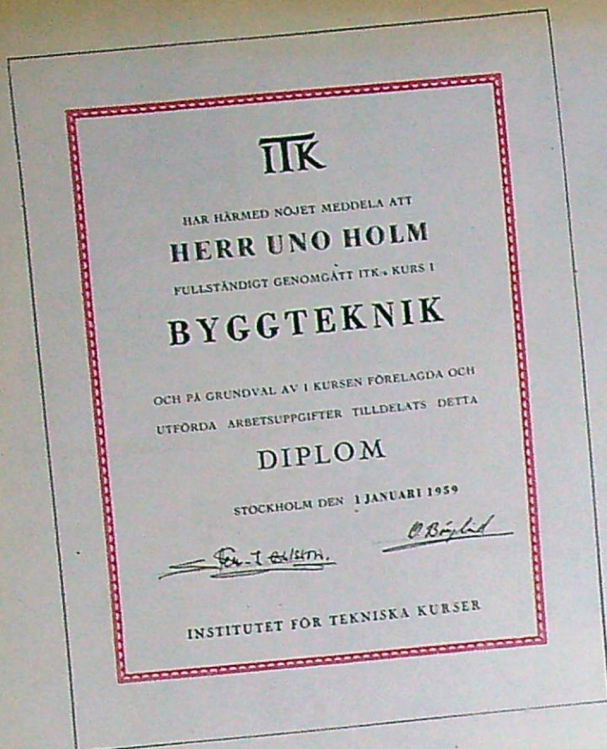
TFA-PRENUMERANT.

SVAR: 1) Nej. 2) Nej, motorfästena passar inte. 3) Nej. 4) Nej, så vitt man inte har tillgång till en synnerligen välutrustad finmekanisk verkstad.

FRAGA: Önskar få veta data på Heinkel Kabine och Fuldamobil FKf.

ARVID CARLSSON.

SVAR: Heinkel Kabine: Fläktkyld, 1-cyl., 4-taktsmotor. Cylindervolym 204 cc, motoreffekt 12 hk SAE, förgasare Pallas typ 20/12 P. Toppastighet 90 km/tim, vikt 243 kg. Pris 4.550 kr inkl. värme och reservhjul fritt Göteborg. Fuldamobil (FKf): Luftkyld, 1-cyl., 2-taktsmotor. Cylindervolym 65 mm, slaglängd 58 mm, cylindervolym 191 cc, kompressionsförhållande 6,3:1, effekt 9,7 hk vid 5.250 v/min. Toppastighet 80 km/tim, vikt 310 kg. Pris 4.640 kr exkl. värme fritt Hålsingborg. För värme tillkommer 100 kr.

ITK

byggteknik

— en fullständig korrespondenskurs för byggnadsteknikern

Kursplan:

Avsnitt A

- Materiallära
- *Bostadsbyggnaders planläggning
- Arbetsplatsens organisation och maskinella utrustning
- *Grundläggning
- *Betongkonstruktioner
- *Lättbetongkonstruktioner
- Tegelmurning
- Murning med hålblock och massiva block
- Murning med lättbetongblock

- *Stålkonstruktioner
- *Diverse arbeten i järn, stål och metall
- Taktäckning
- Beklädnad av väggar och innertak
- *Isolering mot fukt
- *Värmeisolering
- *Byggnadsakustik
- Om fast egendom
- Om arbetsrätt

Avsnitt B

Detta avsnitt omfattar hela avsnitt A jämte nedanstående ämnen. Dessutom har eleven erhållit mera djupgående kunskaper i de ämnen som är utmärkta med en asterisk () i avsnitt A.*

- Byggnadsadministration
- Mätningsteknik och kartläggning
- Stadsplane- och byggnadsförfattningar
- Beräkning av armerad betong
- Plåtarbeten
- Målningsarbeten

- Uppvärmning
- Ventilation och luftkonditionering
- Vattenledningar
- Avloppsledningar
- Elektriska anläggningar
- Hissar

Därjämte har eleven möjlighet att studera ett eller alla av nedanstående ämnen, vilket i så fall framgår av erhållet betyg.

- Timmermansarbeten
- Snickeriarbeten
- Lantbrukets ekonomi- och bostadsbyggnader

FRIKUPONG

TILL INSTITUTET FÖR TEKNISKA KURSER
Tel. 51 76 41 — 54 46 46 Stockholm 18

Sänd mig omgående gratis och portofritt alla upplysningar om kursen

ITK BYGGTEKNIK

Namn

Titel

Adress

Postadress TFA 18/59

BYGGNADSTEKNIKEN

av i dag kräver mycket högre kunskaper än vad som var nödvändigt för bara ett tiotal år sedan. Den snabba utvecklingen, alla nykonstruktioner och nya material gör, att även den mest erfarne måste skaffa sig teoretiskt underlag för att kunna följa med i rationaliseringen och det ökade kravet på skickliga och yrkesutbildade arbetsledare och arbetare.

ITK BYGGTEKNIK

som är den mest fullständiga kurs Ni kan anmäla Er till, avhandlar i tidsföljd vad som bör iaktas innan uppförandet av en byggnad påbörjas fram till den står i fullt färdigt skick. Den är skriven med tanke på de rent praktiska synpunkterna men ger Er dessutom alla de nödvändiga teorierna — Ni studerar därför kursen med lika stor behållning antingen Ni är erfaren byggnadsarbetare eller verkmästare, eller Ni kanske bara har några få års praktisk verksamhet bakom Er.

STUDERA

vidstående kursplan ingående. Blir Ni då intresserad för närmare upplysningar om denna kurs — studietid, noggrannare uppgifter om vad Ni får lära inom de olika ämnena, månatlig kursavgift m. m. — så fyll i kupongen och sänd den i öppet kuvert till institutet.

ITK:s inspektor

Professor Erik Ingelstam

vid Kungl. Tekn. Högskolan i Stockholm